

Brinckman, John: De oll Mann is üns' Köster (1842)

1 De oll Mann is üns' Köster,
2 de Oll mit slohwitt Hoor;
3 in de Gemeen is west he
4 nu æwer sößtig Johr.
5 De Bädcklock stött, de Bädcklock stött,
6 nu kümmt he glik herut
7 dor ut den Turn sin Klockenpurt;
8 still mank de Graffsteen geiht he furt,
9 wu duknackt süht he ut!

10 Dor an de Mür dor ünne
11 dor stahn twee smuck lütt Böm,
12 twee stur teihnjoorig Linnen –
13 un mank se liggt een Steen.
14 Dor sett't de oll Mann dal sick;
15 de Tit, de nu vergahn,
16 kümmt wedder denn; denn bringt de Dod
17 in sin oll Hart sin bitter Not
18 un in sin Og 'ne Tran.

19 Twee forsche Söehns hadd hatt he,
20 de müßten mit in't Feld,
21 mit vörwartsch as Soldaten
22 nah Sleswig un de Belt;
23 de höll'n beid dunn brav sick
24 un würrn dor beid Schersant –
25 dat dröp so swer den Ollen,
26 as all beid nahst se follen
27 dor vör de Düppelsch Schant.

28 De oll Mann is üns' Köster,
29 de Oll mit slohwitt Hoor;
30 in de Gemeen is west he

31 nu æwer sößtig Johr.
32 He beiert nah de oll Wis' noch,
33 singt nah de oll Wis' vör;
34 de lütten Gören spälen di
35 »wu wahnt Fru Ros'? Kort achter mi!«
36 am leewsten vör sin Dör.

37 Un nahst denn späl se Gloribo
38 un Klumpsack de geiht ründ –
39 denn kickt de oll Mann ümmer to
40 un hœgt sick as sonn Kind.
41 Sin Hart vergett denn all sin Weh
42 un is nich länger krank,
43 as spälten Wilhelm noch un Hans
44 von Bom to Bom un Kringelkranz
45 dor lustig midden mank.

(Textopus: De oll Mann is üns' Köster. Abgerufen am 23.01.2026 von <https://www.textopus.de/poems/63462>)